

3581 ²⁵/₄ 17: 1. Beh. af F. t. L. om Aftaler og andre Retshandeler paa Formuerettens Omraade. 3582

ønsker mellem sig at etablere en anden og friere Ordning end den, der er foreskrevet i Loven, staar det dem jo frit for ved indbyrdes Aftaler at skabe et særligt Tillidsforhold imellem sig.

Jeg skal slutte disse Udtalelser med at sige, at det Parti, jeg tilhører, er rede til at stemme for de foreliggende Lovforslag, hvis Indhold vi, saa vidt vi kan bedømme det, anerkender som et fortræffeligt, et udmærket Arbejde.

Jessen: Jeg skal paa mit Partis Vegne ligeledes anbefale begge de foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse her i Tinget. Der kunde naturligvis nok være en og anden, som kunde mene, at de paa et og andet Punkt kunde være anderledes, men jeg tror, at man bør slaa sig til Ro med, at naar disse Lovforslag er udarbejdede af en Kommission, bestaaende af saa sagkyndige Mænd, som Tilfældet er, vil man ikke let kunne forbedre dem. Selv om en eller anden kunde mene, at Lovforslagene paa et og andet Punkt kunde være anderledes, vil man vistnok i det store og hele kunne gaa ud fra, at Ændringer ikke vil betyde Forbedringer i Lovforslagene. Jeg tror, at Lovforslagene træffer netop det, som Flertallet mener er eller bør være Ret, og det, som det er muligt at gennemføre, naar Talen er om saadanne Love. I det væsentlige, i hvert Fald for det ene Lovforslags Vedkommende, er der jo kun Tale om en Fæstnelse af den Ret, som allerede nu eksisterer, dels bygget paa Love og dels paa Sædvane, saaledes at det paa-gældende Lovforslag egentlig ikke indfører noget nyt. Det andet Lovforslag, Forslag til Lov om Kommission, Handelsagentur og Handelsrejsende, indfører ganske vist nogle nye Regler, men dog sikkert ikke andre end dem, man fra alle Sider er enig om bør være Ret og ogsaa er Ret. Jeg glæder mig i ganske overordentlig høj Grad over, at vi faar en saadan fællesnordisk Lovgivning, og jeg anser den for Indledning til, at vi kan komme videre med international Ret. De fleste vil sikkert være enige i, at det er et meget betydeligt Gode og Fremskridt i Stedet for at have Særret paa ganske smaa Omraader saa at faa en Ret, der gælder for store Om-

raader, der gælder i internationale Forhold; det maa anses for at være et saa betydeligt Fremskridt, at det efter min Mening ikke kan vurderes højt nok. Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa Enkelt-heder, saadanne kan jo drøftes under den Udvalgsbehandling, som jeg antager Lovforslagene vil blive Genstand for, og der vil derfor ikke være Anledning til at komme ind paa dem her i Salen.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale begge Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Alfred Christensen: Ogsaa jeg hilser det første af de foreliggende Lovforslag, Forslag til Lov om Aftaler og andre Retshandeler paa Formuerettens Omraade, med Glæde som et Led i den fælles nordiske Retsordning og dermed som det første Skridt til en international Ordning af Forhold, som bør være internationale, og som under den stigende Verdenshandel trænger til at komme ind under fælles Regler. Jeg hilser det med Glæde som fællesnordisk, og jeg hilser det med Anerkendelse som et dygtigt Arbejde af de dygtige Mænd, der har lavet det. Det er min Tro, at der ikke vil blive noget, i hvert Fald ikke noget videre, at ændre eller tilføje i det foreliggende Lovforslag, men alligevel maa jeg ligesom den ærede foregaaende Taler (Jessen) udtale som min Formening, at det vil være rigtigt, at en saa vigtig Sag som denne drøftes i et Udvalg, og det er mit Haab, at Sagen vil gaa med fuld Honor fra Udvalget ned til Tinget til anden Behandling. Lovforslaget om Aftaler og andre Retshandeler er jo en Udformning af Christian den Femtes Lovord om, at enhver er pligtig at holde, hvis han med Haand og Mund lovet haver, og for største Delen indeholder Lovforslaget kun en Fæstnelse af Retsregler, som i lang Tid har været gældende mellem ordentlige Mennesker i ordentligt Forretningssamkvem, det indeholder Udviklinger og Specialiseringer, saa at man kan sige, at det er en juridisk Lærebog — det er ogsaa blevet sagt i Landstinget — i Obligationsretten, i Begyndelsen i Obligationsrettens almindelige Del og senere i dens specielle Del. Det er rigtigt, men det turde dog siges,